

Ejendommen, udstedes Pantebrevet efter den af Justitsministeriet foreskrevne Formular for Løsøre pantebrev og lyses efter Reglerne derfor, idet det dog er en Betingelse for Lysningen, at Ejendommens Ejer har givet Samtykke til denne. Notering foretages i dette Tilfælde tillige paa vedkommende Ejendoms Blad i Tingbogen. Tinglysning kan ske uden den Begrænsning, der i øvrigt gælder i Tilfælde af Skyldneres Saneringslaan. Bestemmelserne i Lov Nr. 279 af 30. Juni 1941, jfr. Lov Nr. 277 af 1. Juli 1942 og Lov Nr. 434 af 31. Oktober 1942 om midlertidig Begrænsning af Adgangen til at tinglyse Gæld paa fast Ejendom finder ikke Anvendelse paa de i denne Lov omhandlede Pantebreve.

Den herved stiftede Panteret nyder samme Retsbeskyttelse som Underpant i fast Ejendom, men gaar forud for alle tidligere stiftede Panterettigheder i den faste Ejendom med Tilbehør og, for saa vidt angaar bortforpagtede eller bortlejede Ejendomme, endvidere forud for den Ejeren i Henhold til Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 152 tilkommende Panteret. Uden Panthaverens Samtykke kan Pant sætteren, saa længe Fortrinsretten bestaar, ikke sælge Høsten, hverken helt eller delvis, og heller ikke opføre mere af Høsten end saaledes, at Panthaverens Krav til enhver Tid er fuldt dækket.

Sukkerroer, hvorom der er kontraheret med en Sukkerfabrik, skal uanset Fortrinsretten leveres til Sukkerfabrikken, og Fortrinsretten kan først gøres gældende, efter at Sukkerfabrikken er dækket for sine Udlæg til Frø, Gødning, Forskud og Fragt.

Den i Retsplejelovens § 507, 3die Stykke, og § 509, 3die Stykke, hjemlede Undtagelse fra Udlæg kan ikke gøres gældende med Hensyn til Høsten efter nærværende Lov. Saafremt der tinglyses flere Pantebrev i Henhold til nærværende Lov, er disse at betragte som ligestillede. Ethvert Pantebrev, som tinglyses efter denne Lov, skal derfor ved Tinglysningen forsynes med Paategning om, at det maa respektere andre Pantebrev i Henhold til samme Lov som sideordnede med sig.

Genparterne af Pantebrevene opbevares i et særligt Omslag i Rækkefølge efter Lysningen.

§ 4.

Det ifølge Pantebrevet skyldige Beløb, der kan inddrives ved Udpantning, forfalder til Betaling den 1. Oktober 1943. Fortrinsretten bortfalder, saafremt Begæring om Udpantning ikke er indgivet til Fogeden inden den 1. Januar 1944. Udpantningen skal uanset Fordringens Størrelse paa Landet foretages af Sognefogeden, medmindre ganske særlige Grunde, navnlig Sognefogedens Inhabilitet, i enkelte Tilfælde taler herimod.

Den, som i Henhold til nærværende Lov har Fortrinsret i Høsten, bevarer sin Ret til at inddrive det ifølge hans Pantebrev skyldige Beløb ved Udpantning, uanset om Debtors Gods som Følge af Andragende om Saneringslaan maatte være unddraget Retsforfølgning, jfr. § 4 i Lovbekendtgørelse Nr. 706 af 30. December 1940.

§ 5.

Varer, leveret paa de i denne Lov angivne Vilkaar, kan ikke for andre Tilgodehavender gøres til Genstand for Arrest, Udlæg eller anden Retsforfølgning.

§ 6.

Efter Udgangen af Januar Maaned 1944 udsletter Dommeren de tinglyste Pantebrev, uden at Fremsettelse af Begæring i saa Henseende er fornøden.